Vammaisfoorumi ry
Handikapp forum rf
Finnish disability forum

Kirjallinen asiantuntijalausunto

12.3.2021

Eduskunta
Liikenne- ja viestintävaliokunta
liv@eduskunta.fi

Viite: Hallituksen esitys HE 250/2020 vp

Aika: liikenne- ja viestintävaliokunnan kokous 16.3.2021 klo 12.00

Vammaisfoorumi ry kiittää mahdollisuudesta lausua luonnoksesta hallituksen esityksestä Yleisradio Oy:stä annetun lain 7 § muuttamisesta.

Vammaisfoorumi on 29 valtakunnallisen vammaisjärjestön yhteistyöjärjestö, jonka tarkoituksena on YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan sopimuksen mukaisesti edistää vammaisten ihmisten tasa-arvoa ja yhdenvertaisen osallistumisen mahdollisuuksia yhteiskunnassa. Vammaisfoorumi edustaa jäsenjärjestöjensä kautta noin 228 000 vammaista ja pitkäaikaissairasta ihmistä.
Vammaisfoorumi ottaa esitettyihin lakiehdotuksiin kantaa perus- ja ihmisoikeuksien, erityisesti YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen (SopS 27/2016) kansallisen toimeenpanon sekä Euroopan ihmisoikeussopimuksen sananvapautta koskevan artiklan näkökulmasta.

1. Tiivistelmä

Vammaisfoorumi ry vastustaa esitystä. Hallituksen esityksen mukainen muutos Yleisradiolain 7 §:ään, jossa tekstimuotoisen sisällön tulisi olla liitännäistä audiovisuaaliseen sisältöön, ei ole ongelmaton. Tekstipohjainen viestintä on välttämätön monille vammaisille. Maksuttoman journalismin saatavuus on taattava demokraattisen ja moniäänisen yhteiskunnan säilyttämiseksi sekä esteettömän ja saavutettavan tiedonvälityksen turvaamiseksi YK:n vammaissopimuksen edellyttämällä tavalla.

Ylen tarjontaa ei tulisi heikentää, vaan saavutettavan tekstimuotoisen uutisoinnin tarjoamiseen tulisi luoda lisää kannustimia myös kaupallisten toimijoiden keskuudessa. Tämä vaatisi todennäköisesti kansallisen viestintästrategian luomista, muiden pohjoismaiden tavoin.

Ehdotettu esitys voidaan katsoa olevan Euroopan Ihmisoikeussopimuksen sananvapautta koskevan artikla 10:n vastainen, koska tehtävät rajoitukset sananvapauteen eivät täytä vakiintuneen oikeuskäytännön ns. rajoitusopin vaatimuksia. Ehdotettu supistus Ylen tekstimuotoiseen tuotantoon vaikeuttaa suhteettomasti vammaisten ihmisten - erityisesti kuulo- näkö- sekä ruotsinkielisten vammaisten - mahdollisuuksia nauttia saavutettavasta ja esteettömästä laatujournalismista ja yhteiskunnallisesti tärkeästä uutisoinnista. Siksi Vammaisfoorumi kannattaa Helsingin Yliopiston ja Tampereen yliopiston tekemää ehdotusta määritellä Yleisradion tekstimuotoinen journalistinen verkkosisältö Yleisradion merkittäväksi uudeksi palveluksi. Yleisradiolain 7 §:ää täydennetään tällä lisäyksellä ja asia saatetaan yleisradiolain 6 a §:n mukaisesti ennakkoarviointimenettelyn kohteeksi, jonka yhteydessä toteutetaan riippumaton uuden palvelun markkinavaikutusten arviointi.

Huomioiden ehdotuksen merkittävät kielteiset vaikutukset yhdenvertaiseen tiedonsaantiin, erityisesti vammaisille väestöryhmille, olisi mielenkiintoista tietää, missä määrin vammaisjärjestöjä on osallistettu epäviralliseen menettelyyn komission kanssa. Haluamme muistuttaa, että myös EU on Vammaisyleissopimuksen sopimusosapuoli, joten artiklasta 4(3) kumpuava kansainvälisoikeudellinen osallistamisvelvoite koskee sekä Suomea että EU:n komissiota. Menettely on voinut tässä valossa olla epätäydellinen tiedonhankinnan ja näkökulmien kannalta, eikä Vammaisyleissopimuksen velvoitteita ole kaikilta osin epävirallisessa menettelyssä täytetty. Valmistelun pohjan olleet asiakirjat ovat olleet salaisia, mikä on heikentänyt muutoksen valmistelun asiallisuutta ja luotettavuutta.

2. Ehdotus rajoittaa sananvapautta EIS:n artikla 10:n vastaisesti

Esityksessä on kansainvälisistä ihmisoikeussopimuksista kumpuavat sananvapautta koskevat velvoitteet huomioitu vain ylimalkaisesti. Tämä siitäkin huolimatta, että esitys toteutuessaan tulee tosiasiallisesti rajoittamaan tuhansien toimittajien sananvapautta ja vaikeuttamaan vähintäänkin kymmenien tuhansien vammaisten saavutettavan tiedon ja journalismin saantia yhteiskunnassa.

Ehdotettu esitys tulee toisin sanoen rajoittamaan Euroopan ihmisoikeussopimuksen artikla 10:ssä suojeltua sananvapautta. Jotta esitetty rajoitus olisi sopimusvelvoitteiden mukainen, tulee rajoitusten täyttää vakiintuneeseen oikeuskäytäntöön perustuvat rajoitusopin vaatimukset. Euroopan

ihmisoikeustuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön niin sanotun rajoitusopin (inskränkningslära) mukaan on kaikkien sananvapauden rajoitusten täytettävä seuraavat kolme vaatimusta. Nämä ovat, 1) rajoituksen on perustuttava lakiin ja oltava tarkkarajainen, 2) rajoitukselle on oltava hyväksyttävä syy ja 3) rajoituksen on oltava välttämätön demokraattisessa yhteiskunnassa.

Vaatimukset ovat luonteeltaan kumulatiivisia, eli esimerkiksi pelkkä hyväksyttävä peruste ei riitä tekemään rajoituksesta sopimuksessa sallittua poikkeamaa. Tältä osin Hallituksen esitys on oikeudellisen arvioinnin näkökulmasta hyvin puutteellinen, sillä rajoitusopin kohtia ei ole systemaattisesti käyty läpi.

2.1 Pelkästään hyväksyttävä pyrkimys ei riitä sananvapauden rajoittamiseen

Esimerkiksi kuulovammaisten sananvapauden rajoittaminen on kuitattu pelkällä syyperusteeseen viittaamisella: ”pyrkimystä saattaa sääntely EU:n valtiontukisääntelyn mukaiseksi (voidaan) pitää hyväksyttävänä perusteena tälle (kuulovammaisten sananvapauden) rajoitukselle” (s. 26).

Tämä ei ole riittävää, vaan tässä tulisi vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan huomioida myös lainsäädännön laatu ja tarkkarajaisuus sekä kysymys siitä, voidaanko rajoitus katsoa ”välttämättömäksi demokraattisessa yhteiskunnassa”.

2.2 Epäselvä laki voi itsessään heikentää sananvapautta

Ehdotus on myös ongelmallinen siinä mielessä, että se on hyvin tulkinnanvarainen eikä tarkkarajainen. Esimerkiksi tekstien poikkeukset 3. momentissa kohdissa 1) ja 2) on rajattu sananmuodolla: ”lyhyet tekstimuotoiset uutissisällöt”. Sananmuodosta tulisi poistaa sana ”lyhyet”, sillä se aiheuttaa tulkintavaikeuksia ja voi epäselvänä normina myös itsessään heikentää sanan vapautta.

2.3 Ehdotettua sananvapauden rajoitusta ei voida katsoa ”välttämättömäksi demokraattisessa yhteiskunnassa”

Rajoitusopin kolmas kumulatiivinen kriteeri koskee rajoituksen välttämättömyyttä demokraattisessa yhteiskunnassa. Tätä arvioidessa tuomioistuin on puntaroinut mm., onko rajoitukselle pakottava sosiaalinen tarve (”pressing social need”), onko rajoitus sopusuhtainen ja vähiten oikeutta rajoittava vaihtoehto sekä onko vapautta tarvetta tasapainottaa jonkin muun oikeuden kanssa. Toisinaan myös ns. eurooppalaiseen standardiin on kiinnitetty huomiota oikeuskäytännössä.

2.3.1 Ehdotuksen hyödyt ja niitä tukeva tutkimusnäyttö on hyvin niukka

Hallituksen esityksessä annettujen tietojen perusteella ei voida katsoa, että esitetty rajoitus olisi välttämätön demokraattisessa yhteiskunnassa. Ensinnäkin rajoituksen hyödyille esitetyt perustelut ovat hyvin niukat ja hyvin niukkaan tutkimusnäyttöön perustuvat. Myös mediayhtiöiden suhtautuminen esitykseen oli ristiriitaista, joten edes spekulatiiviset positiivisetkaan hyödyt eivät ole yksiselitteisiä. Osa taustaaineistosta pikemminkin tukee nykyisen sääntelyn säilyttämistä, sillä ”julkisen palvelun median verkkouutisten tavoittavuuden ja kaupallisen median verkkouutisista saamien maksujen väliltä löydettiin tilastollisesti merkitsevä positiivinen yhteys.” (s. 10).

Tästä näkökulmasta ehdotettu sananvapauden rajoitus ei edistä myöskään muiden mahdollisesti kilpailevien oikeuksien ja intressien toteutumista yhteiskunnassa. Tässä on kuitenkin epäsuhta sen värillä, kuinka merkittävästä sananvapauden rajoittamisesta on kyse ja kuinka heikot spekulatiiviset perustelut rajoitukselle ovat.

2.3.2 Rajoitukset vahingoittavat vammaisten sananvapautta suhteettoman paljon

Samaan aikaan, kun ehdotuksen perusteet ja odotettavat positiiviset vaikutukset ovat lähes olemattomat, on selvää, että ehdotus rajoittaisi sananvapautta ja vaikeuttaisi kymmenien tuhansien vammaisten henkilöiden tiedonsaantia yhteiskunnassa. Tekstimateriaali on erityisen tärkeää kuulo- ja näkövammaisille saavutettavana tietomuotona, mutta myös yhteiskunnallisen keskustelun muotona ensiarvoisen tärkeä. Vaikka ehdotus periaatteessa vain rajoittaa tuotettua uutismuotoa, tulee se todennäköisesti myös muuttamaan uutistuotannon logiikkaa tavalla, joka voi vaikeuttaa tärkeiden yhteiskunnallisten asioiden käsittelyä mediassa. Vammaiset ihmiset tarvitsevat Ylen tekstimuotoista uutistuotantoa, koska se on saavutettavampaa kuin muiden toimijoiden, ja koska se ei ole maksumuurien takana. Mikäli materiaali on maksumuurien takana, voi materiaaliin pääsy estyä joko vammaisten tyypillisesti heikosta sosioekonomisesta tilasta, puutteellisista digitaidoista tai siitä, että ei syystä tai toisesta voi tunnistautua palveluun.

Näistä erilaisista vammaisten kohtaamista esteistä syntyy eräänlainen paradoksi. Vaikka Vammaisyleissopimuksen ja yhdenvertaisuuslain edellyttämät kohtuulliset mukautukset koskevat verrattain pientä osaa väestöstä, on tiedon oltava kaikille avointa ja saavutettavaa. Tämä johtuu siitä, että esimerkiksi ilmaispalveluiden kohdentaminen vammaisiin edellyttäisi tunnistamista, joka todennäköisesti taas itsessään estäisi kohtuullisesta mukautuksesta/palvelusta nauttimisen kaikkein heikoimmassa asemassa oleville. Toisin sanoen, Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytäntöä mukaillen olisi pikemminkin olemassa pakottava sosiaalinen tarve joko säilyttää tai edelleen vahvistaa Ylen tekstimuotoisten uutisten ja journalismin tuotantoa.

2.3.3 Sananvapautta vähemmän rajoittavia vaihtoehtoja ei ole selvitetty

Sopusuhtaisia rajoituksia arvioitaessa on lähtökohtana oltava, että kaikkein vähiten oikeuksia ja vapauksia kaventava vaihtoehto valitaan. Hallituksen esitys on puutteellinen siinä mielessä, että sananvapautta vähemmän rajoittavia vaihtoehtoja ei ole siinä riittävissä määrin arvioitu ja selvitetty. Ehdotetun lakimuutoksen sijaan olisi myös mahdollista lisätä tekstimuotoinen uutistuotanto Yleisradion erityiseksi julkisen palvelun tehtäväksi, kuten Helsingin Yliopisto ja Tampereen Yliopisto lausuntokierroksella ehdottivat. Tämän jälkeen olisi mahdollista 6 a §:n mukainen ennakkoarviointi. Vammaisfoorumi ehdottaa, että uudessa erityistehtävässä korostettaisiin tekstimuodon saavutettavuutta eri väestöryhmille, ja että myös selkokielinen uutistuotanto mainittaisiin erikseen.

Lausuntokierroksella mm. viestintäoikeuden dosentti Riku Neuvonen on huomioinut toimintakentän heikkoudet suhteessa muihin pohjoismaihin. Tätä toimintakenttää ei kuitenkaan tarvitse muuttaa heikentämällä Ylen sananvapautta, vaan kuten muissa pohjoismaissa kehittää lehdistötukijärjestelmää ja laatia kansallinen viestintästrategia monimuotoisen ja riippumattoman tiedonvälityksen tukemiseksi. Tämä ajaisi saman asian kuin tämän esityksen pyrkimykset, mutta olisi sananvapautta vähemmän rajoittava vaihtoehto ja siksi parempi ja lainmukaisempi. Valtiovalta voisi myös lehdistötuen saamisen vaatimukseksi asettaa kriteereitä liittyen tiedon saavutettavuuteen eri keinoin. Tämä olisi omiaan tukemaan yhdenvertaista tiedonvälitystä yhteiskunnassa, kun taas nykyinen ehdotus on objektiivisesti nähtävä sellaisena sananvapauden heikennyksenä kuin se on.

Varsinkin, kun huomioidaan mediakentän keskittyminen ja mahdollinen monopolisaatiokehitys yhdistettynä toimittajiin kohdistuneisiin leikkauksiin, on pikemminkin niin, että Ylen tekstimuotoista tuotantoa tarvitaan jatkossakin riippumattoman ja moniäänisen tiedonvälityksen takaamiseksi.

2.3.4 Ehdotetut rajoitukset eivät täytä EIS:n artikla 10:n rajoitusopin vaatimuksia

Tämän kevyen, mutta systemaattisen, arvion perusteella nyt hallituksen ehdotuksessa ehdotetut rajoitukset sananvapaudelle eivät täytä kaikilta osin EIS:n artikla 10:n rajoitusopin vaatimuksia. Siten on syytä olettaa, että ehdotus loukkaisi toimittajien ja vammaisten ihmisten artiklassa 10:ssä suojattua sananvapautta ja oikeutta tiedon vastaanottamiseen. Täten ehdotus on myös Suomen kansainvälisoikeudellisten velvoitteiden vastainen. Euroopan unionin perusoikeuskirjassa artiklassa 52 ja 53, EU on sitoutunut kunnioittamaan Euroopan ihmisoikeussopimuksen (EIS) oikeuksia ja vapauksia vähintään samantasoisesti kuin EIS. Tästä näkökulmasta neuvottelutulos on myös kyseenalainen, etenkin tarkasteltuna yhdessä syrjintää kieltävän EIS:n artikla 14:n kanssa. Huomioiden erityisesti Svenska Ylen tärkeä rooli ruotsinkielisten vammaisten saavutettavan

tiedon välityksessä (vrt. HE s. 20–21), tulisi ehdotuksen vaikutuksia ruotsinkielisiin vammaisiin myös arvioida mahdollisen moniperustaisen syrjinnän näkökulmasta.

Perusoikeuksiin liittyvien ongelmien johdosta esityksestä tulisi luopua ja etsiä sananvapautta vähemmän rajoittava vaihtoehto, kuten esimerkiksi kansallisen viestintästrategian luominen ja riippumattoman tiedonvälityksen vahvempi tukeminen.

3. Arvio ehdotuksen vaikutuksista vammaisiin ja esityksen vaikuttavuudesta

Hallituksen esityksessä on kiinnitetty huomiota ehdotuksen vaikuttavuuteen; ehdotuksen vaikuttavuus riippumattoman ja moniäänisen tiedonvälityksen tukemiseksi on esityksessä todettu perustuvan hyvin vähäiseen tutkimukselliseen tietoon. Sekä saatavilla olevan tutkimustiedon että lausuntopalautteen perusteella esityksen vaikuttavuus on kyseenalainen ja monin paikoin ristiriitainen.

Sitä vastoin vammaisia ihmisiä ja vammaisryhmiä koskeva vaikuttavuusarvio on ollut osin puutteellinen. Erityisesti kuulo- ja näkövammaiset kärsivät saavutettavan tekstimuotoisen tiedon vähentymisestä. Suomessa on arviolta noin 55 000 näkövammaista. Suomessa kuulokoje on käytössä noin sadalla tuhannella ihmisellä, mutta arviolta jopa kolminkertainen määrä hyötyisi kuulonkuntoutuksesta. Eri-asteisesti huonokuuloisia ihmisiä on Suomessa peräti 800 000. Näkövammaisten ja kuulovammaisten henkilöiden määrä Suomessa on siis merkittävä.

Kuulovammaiset mediakäyttäjät ovat lähtökohtaisesti riippuvaisia tekstisisältöisestä verkkosisällöstä ja tekstipohjainen sisältö on ainoa kuulovammaisten perus- ja ihmisoikeuksien toteutumisen varmistava tapa tuottaa sisältöä ja tietoa. Jos Ylen tekstisisältöjä tai sen saatavuutta vähennetään, samalla kavennetaan kuulovammaisten perusoikeuksia ja sananvapautta tiedonsaantiin ja sitä kautta heidän mahdollisuuksiaan muodostaa mielipiteensä. Tekstimuotoinen uutistarjonta ja verkkosisältö lisää uutisten saavutettavuutta erityisesti kuulovammaisille mediankäyttäjille ja lukijoille.

Mikäli Ylen tekstimuotoinen tuotanto supistuu ehdotuksen mukaisesti, heikentää se merkittävästi vammaisten ihmisten yhteiskunnallisesti tärkeän ja saavutettavan tiedon saantia yhteiskunnassa. Siksi olisi tärkeää vähintäänkin laajentaa 3. momentin poikkeuksia kattamaan myös painoarvoltaan merkittävä uutisjournalismi. Faktapohjainen uutisointi on demokraattisen yhteiskunnan, sananvapauden ja julkisen asiapohjaisen keskustelun näkökulmasta ehkä tärkeämpää kuin koskaan.

Kuulo- ja näkövammaisten lisäksi myös monien muiden vammaisten tiedonsaanti tulee uudistuksen myötä heikentymään, mutta osittain eri syistä. Ensinnäkin vammaisten tyypillisesti heikko sosioekonominen tausta tulee tekemään tälle

väestöryhmälle vaikeaksi ostaa maksullista uutissisältöä. Siinäkin valossa tämä esitys on eriarvoisuutta luova ja syventävä. Toiseksi monet vammaiset kärsivät yhteiskunnan digitaalisesta kuilusta ja erityisesti tunnistautuminen aiheuttaa monille ongelmia. Tästä johtuen myös pelkkä maksumuurien olemassaolo voi estää tiedonsaannin merkittävälle osalle vammaisista ihmisistä yhteiskunnassamme. Tästä syystä on yhdenvertaisuuden näkökulmasta hyvin tärkeää, että maksutonta ja saavutettavaa laadukasta journalismia on saatavilla myös tulevaisuudessa.

Koska kaupallisten toimijoiden tulonhankintamallit yhä enenevissä määrin perustuvat maksumuureihin, on tämän tekstimuotoisen saavutettavan tiedon löydyttävä muualta. Siksi olisi tarkoituksenmukaista kirjata tekstimuotoisen uutissisällön tuottaminen Yleisradiolakiin merkittäväksi julkiseksi palveluluksi. Riippumaton ja moniääninen tiedonvälitys tulisi turvata muilla tavoin kuin Yleisradion sananvapauden ja saavutettavan tekstimuotoisen tiedon tarjonnan heikennyksenä. Vammaisfoorumi kannustaa painokkaasti valmistelemaan kansallisen viestintästrategian, joka turvaisi sekä moniäänisen ja riippumattoman tiedonvälityksen että saavutettavan ja yhdenvertaisen tiedonvälityksen yhteiskunnassamme. Nyt tehty esitys on yhteiskunnallisiin tarpeisiin nähden riittämätön ja suorastaan haitallinen sananvapauden kannalta.

Vaikutusarvioita tehtäessä tulisi huomioida vammaisten ihmisten lisäksi myös mahdolliset moniperustaiset vaikutukset. Esimerkiksi Svenska Ylen markkinaosuus on esityksen mukaan peräti 60–70 % ruotsinkielisestä mediamarkkinasta ja ruotsinkieliset vammaiset siten erityisen riippuvaisia Svenska Ylen saavutettavasta ja maksuttomasta uutisoinnista, erityisesti riittävästä tekstimuotoisesta uutisoinnista. Viime vuonna Finlands Svenska Synskadade r.f. myös myönsi julkisen tunnustuspalkinnon Svenska Ylen tekemästä tärkeästä saavutettavuustyöstä.

4. Vammaisfoorumin muutosehdotukset

Yllä mainituin perustein Vammaisfoorumi ehdottaa ensisijaisesti ehdotuksesta luopumista. Yhteiskunnallisesti ja periaatteellisesti niin tärkeän asian kuin sananvapauden rajoittamista ja saavutettavan tiedon tarjonnan vähentämistä ei tulisi tehdä näin hatarin perustein. Valmistelu on ollut läpinäkymätöntä ja on kyseenalaista, missä määrin vammaisjärjestöjä on osallistettu epävirallisessa menettelyssä, vaikka ehdotuksella on erityisen negatiiviset vaikutukset vammaisten tiedonsaantiin ja vammaisyleissopimuksen artikla 4.3. velvoittaa sekä Suomea että Euroopan Unionia sopimusosapuolina osallistamaan vammaisjärjestöt heitä koskevaan valmisteluun. Vammaisfoorumi myös peräänkuuluttaa, että haavoittuvan sidosryhmän edustajana Vammaisjärjestöjen tulisi itse voida päättää missä määrin asian valmistelu heitä koskee (vrt. EIT:n päätös asiassa Fortum vs. Finland).

Mikäli uudistusta jatketaan, tulisi lakiehdotuksen jatkotyöstössä varmistaa, että vammaisilla on jatkossakin mahdollisuus saada monipuolisesti tekstimuotoista verkkosisältöä yhdenvertaisesti muiden kanssa. Vammaisfoorumi näkee, että lain pykälän 3. momenttiin kirjatut poikkeukset vaatimuksesta linkittää tekstimuotoinen sisältö liikkuvaan kuvaan ja ääneen ovat perusteltuja, mutta samalla riittämättömiä. Varsinkin poikkeuskohdat 1 ja 2 tekstimuotoisista uutissisällöistä ovat välttämättömiä kuulovammaisten tiedonsaannin turvaamisen kannalta. Poikkeuksiin tulisi kuitenkin edelleen lisätä merkittävä yhteiskunnallinen, erityisesti perusoikeuksiin ja yhdenvertaisuuteen liittyvä, uutisointi poikkeukseksi. Lisäksi kohdasta 1 ja tulisi poistaa sana ”lyhyet”, sillä se selkeyttäisi oikeudellista tilaa ja turvaisi vammaisten tiedonsaantia kriisitilanteissa. Myös yhteistyö STT:n ja muiden vastaavien toimijoiden kanssa helpottuisi.

Ehdotuksen merkittävistä sananvapaudelle ja tiedonkululle koituvista vaaroista johtuen tämä laki tulisi altistaa myös lainsäädännön arviointineuvoston perus- ja ihmisoikeusperustaiselle arvioinnille, jossa esityksen tosiasialliset vaikutukset eri tavoin vammaisiin ihmisiin huomioitaisiin riittävissä määrin ja jossa myös ennakollinen arvio Vammaisyleissopimuksen sekä EIS:n artikla 10 ja artiklan 14 velvoitteista käytäisiin systemaattisesti läpi.

Lisätietoja

Vammaisfoorumin hallituksen jäsen, Sams rf:n lakimies Elias Vartio 040 519 6598, elias.vartio@samsnet.fi

Kuuloliiton erityisasiantuntija Sami Virtanen 040 751 6994, sami.virtanen@kuuloliitto.fi

Vammaisfoorumi ry

Sari Kokko	Tarja Parviainen
puheenjohtaja	varapuheenjohtaja